

// Porträtt

Maloue Kant Eek, tandhygienist
på Folktandvården Hornstull

”Man får vara kreativ och hitta lösningar!”

M

ed en lätt solbränna och fylld av energi har Maloue Kant Eek precis kommit hem från sin senaste volontärresa i

Zimbabwe. Maloue arbetar vanligtvis som tandhygienist i Hornstull, men är sedan tre år tillbaka även verksam inom Tandläkare Utan Gränser, TLUG.

Älskade sin tandställning

Intresset för tandvård uppstod när en ung Maloue med tänder ”som kastats in i munnen” fick sin efterlängtade tandställning.

– Jag älskade min tandställning och ville inte ta bort den, säger hon skrattandes.

Just det förebyggande tandvårdsarbetet lockade Maloue och tandhygienistutbildningen var ett självklart val. Under utbildningen valde hon att studera i Amsterdam under en termin.

– Det var intressant att se hur man arbetade i ett annat land. Vårt jobb kan verkligen utföras på så många olika sätt, konstaterar Maloue.

Välgörande organisation

Utlandsvistelsen gav mersmak, och kopplat till en vilja att hjälpa andra, blev Maloue involverad i TLUG. Hennes första volontärresa gjordes under tredje året på utbildningen.

TLUG är en ideell organisation som finansieras av sponsorer, medlemmar och volontärer. I dag har TLUG verk-

Maloue uppskattar möjligheten att kombinera arbetet med sitt intresse för resor och andra kulturer.

samhet i Nepal, Tanzania och Zimbabwe. Som volontär betalar man själv för resa och mat, medan TLUG står för transporter under arbetstid och logi.

Socker – den största boven

I Zimbabwe har TLUG ett samarbete med metodistkyrkans tandkliniker i två olika byar – Old Mutare och Mutambara. Maloue berättar att tandstatusen kan variera stort beroende på hur familjernas ekonomi ser ut.

– De allra fattigaste har mindre karies, medan de något mer välbärgade har grav karies på grund av att de har råd med läsk och sötsaker, förklarar hon.

Krav på kreativa lösningar

Maloue berättar att man arbetar under väldigt enkla förhållanden. Det finns inga

sugar eller blåstrar, man sitter på låga träbänkar och har till sin hjälp en pannlampa. Maloue gillar dock utmaningen att hanna i situationer som hon inte är van vid, det ställer krav på att vara kreativ och påhittig.

– Det är fascinerande att det ändå går att utföra behandlingarna så pass bra, säger Maloue. Man tar vad man har helt enkelt. Vid bedövning byggde vi exempelvis upp nackstöd med hjälp av handskförpackningar!

Oerhört tåliga mot smärta

Under de två veckorna besökte volontärerna flera olika skolor. De hann bland annat utbilda 7 688 elever, undersöka 2 570 patienter och utföra fissurförseglingar på 2 259 tänder.

Trots de enkla förhållandena i Zimbabwes byar är det möjligt att utföra ett bra jobb menar Maloue.

En liten reseskildring...

"Sista dagen, precis när vi packat ihop all utrustning, kom en 10-årig pojke springande med blod forsandes ur munnen. Han hade blivit träffad av en diskus och två framtänder var borta. Med hjälp av klinikens gamla röntgen, traditionell film och framkallningsvätska kunde vi se att tänderna inte åkt upp i käken. Pojkens lärare sprang då tillbaka till idrottsområdet och letade. Så småningom kom han tillbaka med två tänder som var helt intakta, med hela rotpaketet och utan frakturer! Vi lyckades sätta tillbaka dem på plats, fixerade och sydde. Nu har han påbörjat rotbehandling hos den lokala tandläkaren och tänderna verkar klara sig. Det känns häftigt!"

– Barnen var helt fantastiska och väldigt tåliga mot smärta. Lokalbefolkningen menar att smärta bara är något som sitter i huvudet, berättar Maloue.

Under vistelsen bodde Maloue, i ett gästhus på ett barnhemsområde

tillsammans med övriga volontärer.

– Det är ett oerhört spartanskt och primitivt boende men man vänjer sig snabbt vid att maten är enkel och att el och vatten inte alltid finns tillgängligt.

Arbete som gör skillnad

Förra året valdes Maloue in i TLUG:s styrelse som suppleant och har även fått så kallat landsansvar för just Zimbabwe. Det innebär att hon rekryterar nya volontärer, håller infomöten, planerar med den lokala personalen, ansvarar för reseekonomin med mera.

När man vistas i miljöer som är så annorlunda från det vi själva är vana vid får man verkligen perspektiv och känner ödmjukhet menar Maloue.

– Det roliga är att vi kan se att vårt arbete gör skillnad. Exempelvis sitter fissurförseglingar från tidigare år kvar. Det märks också att kunskapen ökar, bland både barnen och lärarna, avslutar Maloue.